

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Μέλλουν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν κάλπην τῆς ἐπιτρα-
τείης 36 χιλιάδες.

Ασμάδαρος

Ἡ χώρα ἡμῶν ἀφ' ἧς ὁ Μωάμεθ ἐφάνη ἐκηρύχθη ἀμεί-
ληκτος αὐτοῦ ἐχθρός.

Δουζίνας

Τὸ φρασσεολογικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα δὲν ἐπιχωριάζει
εἰς τὴν ἐμὴν μόνον διάνοιαν.

Ὁ αὐτός

Σὰν ὑγιὸς κυβερνήσεως κάνεις.

Μπουλελάς

(πρὸς τὸν Κ. Κουμουνοῦρον)

Οἱ βόες τὰ δυστυχημένα ταῦτα κτήνη κατήντησαν τὸ
ἀντικείμενον τῆς δημοσιογραφικῆς καὶ τῆς βουλῆς.

Πετμεζᾶς

Τὴν 19^{ην} διέταξε τὰ στρατεύματα νὰ ἐξέλθωσιν ἐκτός,
καὶ πάλιν τὴν 20^{ην} νὰ εἰσέλθωσιν ἐντός.

Ὁ αὐτός

Οὐδέποτε εἶδον μεγαλειτέρας παραδοξολογίας.

Ὁ αὐτός

Ὡς ἂν ἡμεῖς εἴχομεν τὴν δύναμιν νὰ εἴπωμεν γεννηθῆτω
φῶς καὶ ἐγένετο φῶς.

Ὁ αὐτός

Τὸ νομοσχέδιον θὰ σώσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς
βουλευτάς.

Σταμούλης

Εἶμι ἐγὼ ἀντίρρησις.

Δουζίνας

Πολλὰ ἐνέργειαι γίνονται πρὸς στρατικοποίησιν τοῦ
ναυτικοῦ.

Ὁ αὐτός

Ἐπέπεσαν εἰς παράβασιν τοῦ Ποινικοῦ νόμου δηλαδὴ
τοῦ καθήκοντος.

Ρικάκης

Δὲν πρέπει νὰ προκαλῆτε τὰς πολυλογίας καὶ τὰς πλ-
υλογίας ἀπὸ τοῦ βήματος.

Πετμεζᾶς

Ὁ κ. Δηλιγιάννης οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἀ-
χηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ εἰς τὴν
Καπιτώλιον, πάντοτε ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν
ἀρπηντὴν κέτρην.

Ὁ αὐτός

Μάλιστα εἶμι ἀμαξᾶς, ἀφῆστε τὸ χαμᾶλη νὰ μὲ ἔρῃ.

Μπουλελάς περὶ Τσουτσουνάτου

καὶ ὁ Ἰακωβάτος προσθέτει

- Καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἐν-
λοσιγίτης.

Ὅσοι ἔγιναν ὑπουργοὶ μετενόησαν καὶ πρῶτος ἐγώ.

Σ. Πετμεζᾶς

ΓΝΩΜΗ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον εἶναι ἄθροισμα τενεκέδων, εἰ
δ ἐπιβάλλεται ψευδάργυρος.

Μ.

Ὁ γέλως καὶ τὰ δάκρυα κεῖνται πλησιέστατα ἀλλήλων.
Τὸ μεγαλεπήβολον αὐτοῦ ποίημα ὀδαιμόνιος Δάντης ὠνόμασε
Θεῖαν κωμῶδιαν, ὁ δὲ δραματικώτατος Σαίξπηρος περὶ
σιάζει ἀπανταχοῦ τῶν ἀθηνάτων αὐτοῦ ἔργων τὸν γέλωτα
πλησίον τῶν δακρύων, τὴν χαρὰν παρεπομένην τῶν θρήνων.
Καὶ ὄντως τί ἄλλο εἶναι ὁ ἀνθρώπινος βίος ἢ δρᾶμα συνε-
χές, εἰς τὸ ὅποιον ἀκαταπαύστως καὶ ἀλλοδιαδόχως ἀ-
κουεταὶ ἢ ἤχηρὰ φωνὴ τῆς χαρᾶς καὶ ὁ λιγνὸς τοῦ θρή-
νου; Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐγέλα ἐνώπιον τῆς ἀλλοπεύτου συγχρό-
νου ἑλληνικῆς κωμῶδιαις, ὅτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔλαβε τὴν
εἰδήσιν τοῦ θανάτου φίλου φιλάτου, συμπολίτου ἀρίστου
τοῦ Ἀντωνίου Τυπάλδου Φορέστη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον κα-
τεπλήχθη ὑπὸ τῆς ἀπαισίας εἰδήσεως, ἔπειτα δ' ἀπέθεσε
τὸ κωμικὸν προσωπεῖον καὶ ἔκλαυσε πικρῶς τὸν πολυπά-
θητον φίλον. Μὴ δὲν ἔχει καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος καρδίαν, διότι
ἐξέπεσε ἀπὸ τοῦ παραδείσου; Ναί, ἔκλαυσε καὶ τότε κα-
ἔκτοτε πολλάκις νέον ἀληθῶς σπάνιον. Διότι σπανιωτάτη
ἦτον ἡ παιδεία τοῦ εἰκοσιτριετοῦς ἐκείνου νέου, ὅστις ἐξ-
πληττε τοὺς ἐνταῦθα καθηγητάς του καὶ τινὰς τῶν μάλ-
λον διακεκριμένων ἡμῶν λογίων διὰ τῶν γνώσεών του καὶ
διὰ τῆς εὐθυκρίσις του. Ἄλλ' ὅ,τι ἦτο ἀνώτερον καὶ γο-
τευτικώτερον ἔτι τῆς παιδείας του, ἦτο ἡ μετριοφροσύνη
του. Ἄλλ' ἄς σπογγίσωμεν τὰ δάκρυα ἡμῶν αὐθις, καὶ ἄς
ἀναλάβωμεν τὸ προσωπεῖον, ἵνα ἐμφανισθῶμεν πάλιν ἐν
τῆς κωμικῆς τοῦ κόσμου σκηνῆς.

